

jeg ikke i Stand til at bedømme Enkelt-
hederne af, og jeg kender dem heller ikke;
de ville blive meddelte Finantsudvalget, og
om disse skal jeg derfor ikke udtale mig.
Men jeg er enig i den Tanke, der ligger
bagved Bevillingen, og som er den samme
Tanke, der laa til Grund for et Lovforslag,
som jeg selv for mange Aar siden havde
Bevilgning til at indbringe her i Thinget,
nemlig, at nogen Styrkelse af det Sted,
hvor Hærens og Flaadens Arsenaler og
Depoter ere, aldrig kan være et Skridt, som
kan være af udæstende Natur, men at det
derimod er en virkelig Betryggelse, for at
Hæren og Flaaden overhovedet kan udvikle
sig. Det, som blev foreslaaet dengang, og
som jeg skjønt er foreslaaet af den høit-
ærede Minister, er, at der for Hovedstadens
Bedkommende træffes saadanne Foranstalt-
ninger, som dække mod en Overrumpling,
som dække mod et Angreb af en Felt-
hær, og som nøde den Fjende, der over-
hovedet vil angribe, til at møde med noget
talrigere Kræfter og stærere Artilleri end
ellers nødvendigt. Det er ganske vist, at en
saadan Befæstning ikke er saa stærk, at den
er i Stand til at modstaa en Beleiring, men
den medfører det store Gode, at den over-
hovedet gjør et Forsvar af vort Land mul-
ligt, selv under knap tilmaalt Tid; thi
naar Hærens og Flaadens Depoter ikke ere
dækkede, er Mobiliseringen af Hæren og
Flaaden fuldstændig umulig. Jeg anser det
ogsaa for at være en rigtig Tanke, at Alt, hvad
der gjøres for at sikke mod Overrumpling
og Overrending, gjøres paa en saadan
Maade, at det, dersom der senere skulde blive
bevilget Penges til et noget større Befæst-
ningsanlæg om Hovedstaden, kan indgaa
som et Led dertil. Som Følge deraf er det
min Overbevisning, at fra et militært
Standpunkt maa det, som er foreslaaet og
tilbels gennemført af den høitærede Krigs-
minister, siges at være i alle Henseender
fuldt forsvarligt og fuldt fornøstigt. Da
jeg har hævdet det for 13 Aar siden og
fulgt de Debatter, der have været ført i
Landet, med stor Interesse og ikke nogenstunde
har set noget som helst Argument, som har
kunnet røkke denne Overbevisning, er det
selvfølgelig, at jeg nu som tidligere staa
paa det samme Standpunkt. Det var Sagens
militære Side.

Saa er der den politiske Side af Sagen,
og det er den, at Foranstaltningerne ere
gjennemførte uden foregaaende Bevilling fra
Rigsdagens Side. Ja, mine Herrer, jeg
vilde Intet hellere have ønsket, end at der
havde foreligget en foregaaende Bevilling
fra Rigsdagens Side; men da den nu ikke

har foreligget, skjønt jeg ikke rettere, end
at saa kan man først danne sig nogen Me-
ning derom; naar man for det Første ser,
hvad der er udført for de 8 Millioner, og
der næst ved nærmere Undersøgelse faar noget
Yderligere at vide om de særlige Omstændig-
heder, der have gjort, at det har været anset
for paatrængende nødvendigt. I den Hen-
seende maatte det jo være det ærede Medlem
for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds en
stor Beroligelse at høre det Foredrag, som
kom frem fra det ærede Medlem for Kjøben-
havns 2den Valgkreds (Wagner), idet han
hørte, at en af hans ærede Meningsfæller,
det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup), netop
paa den Tid havde udtalt en saa bestemt
Anskuelse om de faretruende Forhold, som
den Gang fandtes i Europa. Denne Sag
trængter altsaa til nærmere at blive oplyst.
Jeg skal ikke for mit Bedkommende udtale
noget som helst Mening derom; men jeg venter,
at Finantsudvalget, som jeg forudsætter, at
denne Sag vil blive henvist til, vil, naar
det har faaet nærmere Oplysninger, komme
ind paa en Drøftelse af Sagen. Jeg venter
ikke, at det ærede Thing giver denne Bevil-
ling — det venter jeg ikke — men jeg venter,
at Thinget derimod nøie vil overveje, om
de Oplysninger, som det saaledes maatte
modtage, maatte være af en saadan Befæst-
hed, at det vilde beslutte eller ikke beslutte
sig til at gjøre Ansvar gjældende lige over-
for den høie Regjering for de Skridt, den
har gjort. Hvad Thinget vil gjøre i saa
Henseende, derom kan Intet forudsiges, men
for saa vidt det ærede Thing ikke beslutter
sig til at gjøre Ansvar gjældende lige overfor
Regjeringen for, hvad den har troet det
nødvendigt at gjøre, lige overfor det rette
Forum, lige overfor Rigsretten, men lader
Spørgsmaalet staa hen, saa lade de Herrer
Sagen staa hen til Historiens Dom, og
den fældes ikke efter de Udtalelser, der falde
her i Thinget, men den fældes efter Resultatet
af de Begivenheder, som maatte komme.
Dersom det maatte vise sig, at der ved det,
der fra Regjeringens Side er gjort for at
styrke Landets Forsvar for at sikke Hoved-
staden, enten maatte blive afværget et An-
greb eller aflaaet et Angreb, kan det være,
at Historiens Dom vil vise sig gunstig og
taknemlig mod den Regjering, der har gjort
det. Og dersom det viser sig, at det, der
har foreligget, har været for haagt, saaledes
at det ikke har kunnet yde et tilstrækkeligt
Forsvar, kunde det ogsaa let være, at Hi-
storiens Dom blev streng liges overfor det
Thing, der har negtet at gjøre Befæstningen
færdig. Men derfor tror jeg, at det Æneste,
der kan gjøres nu med Hensyn til Sagen,